

ਪੀ. ਬੰ. ੨੭੨੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫੧

ਚਉਪਦੇ ੫੫ ੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੈਚੈ ਗੁਰਦਰ (59)

ਸਨਤਾਈ ੧ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਚਾੜ੍ਹੀ ਕੀ ਨਿਆ

ਈ ੧ ਤਿਖਾਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨਾਮਾਵੈ ਬਿਨਦਰ

ਸਨਤਾਈ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ੧ ਹਉਘੈ ਲੀਜੈ

ਉਘੈ ਲਿਖੁ ਮਾਈ ਗੁਰਦਰ ਸਨਤਾਈ ਮਾ

ਰੇ ਜੀਉ ਰਹਉ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਵਾ ਜਉ ਸ

ਹਜ ਧਨਿ ਬਾਣੀ ੧ ਚਿਹੁਰੇ ਆਦੇਖੇ ਸੁਭੀ

ਗਪਣੀ ੧ ਧੰਨੁ ਸੁਦੇ ਸੁਜਹਾਂਤੁ ਵਸਿਆ ਮੇ

ਠੁਕਠੁਕੀ ਨਿਘ 16 - ਅਪ੍ਰਹ

ਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਹਰੇਜੀਉਹਾਉਘੋਲੀ
ਜੀਉਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਸਜਣਮੀਤਮੁਹਰੇ
ਰੇਸੀਉਹਾਉਇਕਪੜੀਨਮਿਲਤੇਤਕ
ਲਿਜਗੁਹੋਤਾਹੁਇਕਦਿਮਿਲੀਮੇਘਮ
ਤੁਧੁਭਗਵੰਤਾਮੇਹਿਰੰਦਨਾਵਹਵੰਨੀਦਨਾ
ਵੈਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਬਜੀਉਹਉਘੋਲੀ
ਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰਦ
ਰਬਹੋਜੀਉਹਾਉਕੁਗੁਹੋਅਗੁਰਿਸੰ
ਤਾਮਿਲਾਇਆਪੁਰਮਖਨਾਜੀ

ਘਰਮਹਿਪਾਇਆਸੇਵਕਗੀਪਲੁਚਸਾਨੁਟਿ
 ਛੁੜਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੪॥ਹਉ
 ਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਪੁਮਾਣੀਜਨਨਾਨਕ
 ਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਓਸਾਤਿਨਾਮੁਕਰਤ
 ਪੁਰਖਾਨਿਰਕੁਓਨਿਰਵੈਗੁਮਕਾਲਮੂਰਤਿਮ
 ਜੁਨੀਸੈਕੁੰਗੁਪਸਾਦਿ॥੨॥ਗੁਪਨਾਸਰੀਅ
 ਹਲਾ१ਚਉਪਚੇਪਮੁ१ਜੀਉਡਰਤੁਹੈਆ
 ਪਣਾਕੈਸਿਉਕਰੀਪਕਾਹੁ॥ਦੁਖੁਵਿਸਾਰਣੁ
 ਸੇਵਿਅਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਸਾਹਿ

ਬੁਧੇਰੀ ਨੀਤ ਨਵਾਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ
ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਾਹਿ ਬਸੇਵੀ ਮੇਅ ਅਤਿ ਛਗਾਏ ਸੇ
ਇਹਾ ਜੁਏ ਸੁਣਿ ਮੇ ਗਕਾਮਣੀ ਪਾਸਿ ਉਤਾ
ਗਹਿਓ ॥ ਦਇਆ ਲਤੇ ਹੋ ਨਾਮਿ ਤਰਾ
ਸਦਕੁਰਬਾਣੀ ਜਾਉ ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਰਬ
ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੋ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ਤਾਕੀ ਸੇਵਾ
ਸੋ ਕਰੇ ਸਾਕਉ ਨਦਾ ਹਿਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ -
ਪਿਆਰੇ ਕੇਵਹੁ ਹਾਸਾਵਹਿ ਆਈ ਦੇਹੀ
ਜਿਹੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਹਰਾ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ

ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਮਾਗੇ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ਠਹੁਰਿ
 ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚਉ ਕੋ
 ਇਨਾ ਨ ਕੁਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਬਿਦਖੰ ਦਰੁਖ ਚੁ
 ਖਹੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਬਿਦ
 ਬਿਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿ ਲੰਗਮ ਹਲਾ १
 ਘਰੁ ਚਉ ਪਦੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿ
 ਮਾਪਿਆਰੇ ਲੀਤ ਕਾ ਲਖ ਰੰਗਾਏ ਮੇਰੇ
 ਕੰਤ ਨ ਕਾਵੇ ਚੇਲ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਧਨ ਸੇ
 ਜੋ ਜਾਏ १ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨ
 ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤੇ

ਨਕੇਲੇਨਿਜੇਤੇਗਨਾਉਲੇਨਿਜੇਤੇਗਨਾਉਤੁ
ਨਾਕੇਹਓਸਦਰੁਬਾਨੇਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਹਉ
ਕਾਇਮਰੰਗਣਿਜੇਬੀਮੀਪਿਆਰੇਪਾਇਲੇ
ਨਾਉਮਜੀਠਾਹੀਕੁਣਵਾਲਾਜੇਰੁਪੈਸਾਹੀਬੁ
ਮੇਸਾਹੀਗੁਨਰੂਠਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਕੇਚਲੇਰਤਰੁ
ਪਿਆਰੇਕੰਤੁਤਿਨਾਕੇਪਾਸਿਯੂਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਨ
ਕੀਜੇਮਿਲੇਜੀਕਹੁਨਾਨਕਕੀਮਰਦਾਸਿ ॥ ੩ ॥
ਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੰਗੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇਨਾਨਕ
ਕਾਮਇਕੰਤੋਗਵੇਆਪੇਹੀਗਾਵੇਇ ॥ ੪ ॥
ਤਿਲਿਗਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਇਅਨਤ੍ਰੀਏਮਾਨਨੁਕ

ਇਕਰੇਹਿ ਅਪਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹਿਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨੁਮੰ
 ਏਹਿ ਸਹੁ ਨੇੜੇ ਪਨ ਕੰਮ ਲੀਏ ਬਹੁ ਹਿਮਾ
 ਚੁਢੇਹਿ ਭੁੱਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸੁਲਾਈ ਅਨੰਦੀ
 ਭੁੰਦ ਕਾਰਿ ਸੀਗਾਰੇ ਤੁਮੈ ਹਾਗੁ ਇਜਾ
 ਏਹਿ ਮੇਲਾ ਗੀਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥
 ਇਮਾਣੀ ਬਾਲੀ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕਰੇ ਜਾਪਨ ਕੰਤ ਨ
 ਭਾਈ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨਮ
 ਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਵਿਣ ਕਰਮਾ ਕ੍ਰਿਛੁ ਪਾਈ
 ਮੇਨਾ ਹੀ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ਲਬ ਲੋਕੁ
 ਅਹੰ ਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿਸ

ਮਾਣੀ ਆਇ ਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਮੇ ਨਾਹੀ ਕੁਝ
ਕਾਮ ਏਥਿ ਮਾਣੀ ਰਾਜਾ ਏ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾ
ਗਣੀ ਵਾਹੀ ਕੁਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਮੇ
ਜੋ ਕੇ ਛੁਕਰੇ ਸੋਹ ਲਾ ਕਾਹਿ ਮਾਨੀ ਮੇ ਹਿਰ
ਮਾਤਿ ਹੁਕਮੁ ਕਾਈ ਮੇ ਜਾ ਕੇ ਪੇ ਮਿ ਪਦ
ਰਸੁ ਪਾਈ ਮੇ ਤੁਝ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਮੇ
ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋਹੀ ਜੋ ਤਨੁ ਮਨ ਦੀ ਜੋ ਮੇ ਸਾਪ
ਹਮ ਲੁਲਾਈ ਮੇ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹ ਗ
ਣੀ ਕੁਣੇ ਏਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਮੇ ਤੁ
ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਮੇ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈ ਮੇ ਮ

ਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ਸਹੁ ਨ ਦਰਿ ਕਾਰਿ ਦੇਖੇ
 ਸੇਵਿ ਨ ਲੇਖੇ ਕਾਮਣਿ ਨ ਉਨਿ ਧਿਪਾਈ
 ਆਪਣੇ ਕੈਤਾਪਿ ਆਗੈ ਸੋਹਾਗਾਇਨਾ
 ਨਕਸਾ ਸਰਗਾਈ ਐਸੇ ਸੋਰਠੀ ਗਤੀ ਸਹ
 ਜਕੀ ਆਤੀ ਮਹਿਨੈ ਸਿਰੁ ਭਿਸ ਮਾਣੀ
 ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਏ ਸਰੂਪਾ ਬਿਚਖਣਿ ਕਹੀ ਮੈ
 ਸਾਸਿ ਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਉਣਤਰਾ
 ਜੀ ਕਉਣਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਉਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ਕਉਣੁ ਗੁ
 ਰੂ ਕੈ ਪਹਿਦੀਖਿ ਮਾਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁਕ ਗਵਾ

११॥ मेरे लालजी उतेरा अंतु न जाटा तुंजलि बालि
मही अलि बरि पुरिली टा तुं माये सर बस माटा
११॥ रा उ मा तु टा रा जी चै तु तु ला ते री से द
स रा दू क मा दा ॥ ५ ट ही डी त री स स ह ते ट ली ऐ
न बि पि चि तु रा दा ॥ २॥ मा ये क र ता ते लु त रा जी
मा ये तेल ट हा रा ॥ मा ये दै ॥ मा ये बु डै ॥ मा ये
रै द ट जा रा ॥ ३॥ अं गु ल नी च ज ति प र दै मी थि
नु मा दै ॥ ४॥ ज दै ॥ ता की सी गा ति न नं क र गि
दा कि उ कि री मु ड दै ॥ ४॥

ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵ ਲੁਮਹਲਾ १ ਚਉਪਦੇਘਰੁ १
 १ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਸੁ ਲਤਨੁ ਕਹਾਹਉ
 ਮਿਆਤੇਰੀ ਕਵਨੁ ਵਡਾਈ ॥ ਜੋਤੁ ਦੇਹਿ ਸੁਕਹਾ
 ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੁ ਖਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ
 ਗਾਵਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੋਸੇ ਸਚਮਹਿ ਗਉਰਜਾ
 ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋ ਆਸੁ ਭੁਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇਰੀ
 ਸਕੁ ਆਸਨਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਿਬੰਧੁ
 ਅੰਧੁ ਲੋਕਿ ਆਚਰਤੁ ਗਈ ॥ ਕਾਕਿ ਆਹਉ ਕਥੀ ਕ
 ਥੀ ਕਉ ਦੇਖਾ ਮੇਰਾ ਬੁਝਨੁ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥ ਜੋਤੁ ਪੁ
 ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੩ ॥

ਏਤੋਕੁਕਗਉਬੇਗਾਨਾਕੁਉਕਾਇਸੁਤਨਤਾਈ
ਕੁਗਾਤੁਹੀਣਨਾਨਕੁਜੇਹੋਇਗਾਤਾਖਸਮੇਨਾਉ
ਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ१॥ਮਨੁਮੰਦ
ਰਤਨੁਦੇਸਕਲੰਦਰੁਪਟਹੀਤੀਭਬਿਨਾਵਾਏ
ਕਸਬਦਮੇਰੋਪਾਨਿਬੁਸਤੁਹੋਬਾਹਵਿਜਨਮਿ
ਨਾਮਾਵਾ॥੧॥ਮਨੁਬੋਧੀਆਦਾਇਆਲਸੇਤੀ
ਮੇਰੀਮਾਈਕਉਣਜਾਣੇਪੀਰਪਰਾਈਹਮਨਾ
ਹੀਚਿਤਪਰਾਈ॥ਹੁਹਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਾਮ
ਲਖਿਆਪਾਗਾਚਿਤਾਕਰਹੁਹਮਾਗੀ॥ਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਭਾਰਿਪੁਰਿਲੀਣੀਘਾਇਘਾਇ

ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਾਧੀ ਸਿਖਾਇ ਸਿਖ ਬਧਿ ਤੁਧਾ ਗੰਮੀ ਦਿਛਾਵਾਂ ॥ ३ ॥

ਭਾਬਿ ਨੁ ਮਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਹੁਣਗਾ
ਵਾਨਿ ਤਤੇਗੇ ॥ ੩ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਾਭਿ ਸਹਾਇ ਤੁਮਾ
ਗੇ ਸਹਾਇ ਤੇਰੇ ਪੁਪਾਸੇ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਛਾਵੈ ਸੋਈ
ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਹਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ੧ ॥ ਭੀਅਣ ਸਹਾਇ ਕਰ ਗਾਘਰ
ਚਛਾ ਜਾਣਾ ਟਲ ਰਹਾ ॥ ੬ ॥

॥ ੨ ॥ ਰਥ ਏ ਪਨਾ ਪਛਾ ਬਕਾਮੀ

॥ ਜਗਲਾਵਟ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਘਰ ॥

ਸਭਿਗੁਰੁਪਸਾਦਿ। ਗਗੁਗਉਣੀ
ਮਹਲਾ ੨। ਸਾਧੰਮਨਕਾਮਨੁਤਿਆ
ਗਉ। ਕਾਮੁਕੁਪਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾ
ਤੇਅਹਿਨਿਸਿਭਾਗਉ। ੧॥ ਰਹਉ। ਸੁਖੁ
ਦੁਖੁਦੁਨੰਸਾਮਕਾਰਿਜਾਨੈਅਉਗਮਾ
ਨੁਅਪਮਾਨਾ। ਹਰਖਸੰਗਤੇਰਹੈਅ
ਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿਤਤੁਪਛਾਲਾ। ਉਸਤਤਿ
ਨਿੰਦਾਏਉਤਿਅੰਗੇਥੈਥੈਦੁਨਿਰਬਾਨਾ
ਜਨਸਨਕਇਹੁਖੇਲੁਕਰਨੁਹੈਕਿਨਹੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਾਖੀ ੮

ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਏਕੁ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿ ਮਾ

ਸਥਿ ਰਾਮ ਨੈ ਮਾਓ ਰਜੁ ਲਖਿ ਓਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥

ਗਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਸਪਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ

ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਸੁਠਾਤਨੁ ਸਾਭਾ ਮਹਿ ਮਾਨਿ ਓਨੈ ਓ

ਸੁਪਨੇ ਰੋਨਾਈ ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ

ਜਿਉ ਬਾਦ ਰਿਹੀ ਛੁਡੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨੈ

ਉਮਾਧਿ ਮਾਰਹਿ ਓਹ ਮਾਸਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗ ੨

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਕਮ

ਮਨ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮ
ਇਯੋ ਮੇ ਕਹੁ ਮੇ ਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੂਤ
ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਓ ਹਿਥਿ ਧਿਆਪ
ਬੰਧਾਵੈ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾਤਿ ਉਧੂ ਕੈ ਹਿਰਜ ਗ
ਏਖ ਤਾਸ ਉਧਿ ਪਾਵੈ॥ ਰੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਾ
ਰਨੁ ਸਾਮੀ ਮੂੜਿ ਤਾਰਿ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਜਨ
ਨਨਕ ਕੈ ਰਨੁ ਮੇ ਕਉ ਰਜਨੁ ਗਮ ਕੋ ਪਾਵੈ॥
ਸਭਿ ੫॥ ਅਤਿ ਬਿਸਿਧ ਰਓ ਲੁਹਾਰੇ
ਜਾਰੇ ਦੂਜੀ ਬਾਗ ਕਬੀਰ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ

५
ਤੇ ਦੁਇ ਮੁਏ ਦੁਇ ਮਰੀ ਤਹ ਚਾਰੀ॥
ਚਾਰੀ ਮਰੀ ਤਹ ਛਹ ਮੁਏ ਚਾਰੀ ਪੁਰਖ
ਦੁਇ ਨਾਰੀ॥ ੧ ॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ
ਛੁ ਛੁ ਮਾਕਹੁ ਨ ਪਾਇਆ ਠੁੰਡਾ
ਨ ਨਿਹਰਿ ਮਾਨੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਂ ਕਹਾਰੁ
ਨਾਨੈ ਅਉਗਾ॥ ੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸੀਗਤਿ ਕਹੀ
ਅਮੋ ਸਧਾ ਫੀ ਅੰਤਰੇ ਨਿਰਬਾਹਾ॥ ਦੇਵੁ
ਗੀਧਾਰੀ ਮਰਲਾ॥ ੩ ॥ ਜਗਤ ਮੇ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ
ਪੀਤੀ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਕੁ ਲਗੇ
ਕਿਆ ਦਰ ਕਿਆ ਮੀਤਾ॥ ੪ ॥ ਰਹਾਉ॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਗਗੁਗਉਣੀ
ਮਹਲਾ ੨। ਸਾਧੰਮਨਕਾਮਲਤਿਆ
ਗਉ। ਕਾਮੁਕੰਬੁਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾ
ਤੈਅਹਿਨਿਸਿਭਾਗਉ। ੧॥ ਰਹਉ। ਸੁਖ
ਦੁਖਦੁਨਸਮਕਰਿਜਾਨੈਅਉਗੁਮਾ
ਨੁਅਪਮਾਨਾ। ਹਰਖਸੰਗਤੇਹੈਅ
ਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿਤਤੁਪਛਾਲਾ। ਉਸਤਤਿ
ਨਿੰਦਾਦੁਉਤਿਅੰਗੈਖੈਯਦੁਨਿਰਬਾਨਾ
ਜਨਸਨਕਇਹੁਖੇਲੁਕਰਨੁਹੈਕਿਨਹੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਾਧੇ ੮

ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਉਂ ਬਿਨਸੈ ਇਉਂ ਮਾ

ਸਥਿਰ ਮਾਨੈ ॥ ਅਚਰ ਜੁਲਥਿ ਓਨ ਜਾਈ ॥ ੧

ਗਹਾਓ ॥ ਰਮੈ ਪਮੋ ਹਥ ਸਪਾਨਿ ਹਰ ਪੂਰਤਿ

ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਸੁਠਾਤਨ ਸਾਚਾ ਰਹਿ ਮਾਨਿ ਓਯੋਓ

ਸੁਪਨੇ ਰੋਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਗਲ ਬਿਨਸੇ

ਜਿਉ ਬਾਦ ਰਿਕੀ ਛੁਟੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨੀ

ਉਮਾਧਿ ਮਾਰਹਿ ਓਹ ਮਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗ ੨

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਰਹਿ ਹਰਿ ਜਸ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਇ। ਗਗੁਗਉਣੀ
ਮਹਲਾ ੨। ਸਾਧੈ ਮਨਕਾ ਮਲੁ ਤਿਆ
ਗਉ। ਕਾਮੁ ਕੁੰਧ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀਤਾ
ਤੇ ਅਹਿਨਿ ਸਿਰਾ ਗਉ। ੧॥ ਰਹਉ। ਸੁਖ
ਦੁਖ ਦੁਨਿ ਸਾਮਕਾਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾ
ਨੁ ਅਪਮਾਨਾ। ਹਰਖ ਸੰਗਤਿ ਰਹੈ ਅ
ਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਤਿ ਤੁਧ ਛਾਲਾ। ਉਸਤਤਿ
ਨਿਦਾ ਦੁਉ ਤਿਆ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ।
ਜਨ ਸਨ ਕਹਿ ਹੁਖੇ ਲੁਕਣ ਨਹੈ ਕਿਨਹੁ

ਗਰੁਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉਣੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਾਧੇ ੮

ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਏਕਿ ਬਿਨਸੈ ਏਕਿ ਮਾ
ਸਥਿ ਗੁਮਾਨੈ ॥ ਅਚਰ ਜੁਲਥਿ ਓਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥
ਗਹਾਓ ॥ ਕਮ ਕੈ ਵਾਸੇ ਹਰ ਸਪਾਨੀ ॥ ਹਰ ਮੂਰਤਿ
ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਸੁਠਾਤਨ ਸਾਚਾ ॥ ਮਹਿਮਾਨ ਓਧੈ
ਸੁਪਨੇ ਰੋਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਗਲ ਬਿਨਸੇ
ਜਿਉ ਬਾਦ ਰਿਹੀ ॥ ਫੁਟੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ॥ ਜਗੁ ਜਾਨੈ
ਉਮਾ ਬਿਮਾਰਹਿ ॥ ਹਰਮ ਸਰਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗ ੨
ਗਉਣੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਉਹਾਰਿ ਜਸ

ਮਨ ਨਹੀ ਆਵੈ। ਅਹਿਨਿਸਿਮ ਗਨੁ ਹੋਮ
ਇਯੋਮੇ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ। ॥ ਗਗਾਉ ਪ੍ਰਤ
ਮੀਤਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਓਇ ਗਾਇਆ ਪ੍ਰ
ਬੰਧਾਵੈ ਮਿਗਵਿਸਨਾਨਿ ਉਧੂ ਭੈ ਏਹ ਜਗ
ਏਖਤਾਸ ਉਧਿਧਾਵੈ। ਕੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਾਯਾ
ਰਨੁ ਮਾਮੀ ਮੂਏ ਤਾਰਿ ਬਿਸਰਾਵੈ। ਜਨ
ਨਨਕ ਕੋ ਟਲੀਏ ਕੋਊ ਭਜਨੁ ਹਮ ਕੋ ਪਾਵੈ।
ਸਭਿਯ ਮਤਿ ਬਥਿ ਮਿਧ ਰਭਿ ਲੁਗਾ ਹਰੇ
ਜਾਹੈ ਏਨੀ ਬਾਗਾ ਕਬੀਰ ਏਕ ਮੰਤ੍ਰ

ਤੇ ਦੁਇ ਮੁਏ ਦੇਇ ਮਰੀ ਤਹ ਚਾਰਿ॥
 ਚਾਰਿ ਮਰੀ ਤਹ ਛਹ ਮੁਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ
 ਦਇ ਨਾਹਿ॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ
 ਛੁਛੀਆ ਮਹਲ ਪਾਇਆ ਛੁਛੀਆ
 ਨੇ ਨਿਹਰਿ ਮਾਨੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓ ਮਹਾਰੁ
 ਨਾਨਕ ਮਝਿ ਗਾ॥ ਕਬੀਰ ਸੀ ਗਤਿ ਕਰੀ
 ਨੇ ਮੇਸਧ ਫੀ ਅੰਤਰੈ ਨਿਰਥਾਹਾ॥ ਦੇਵ
 ਗੀਧਾਰੀ ਮਰਲਾ॥ ਜਗਤ ਮੇ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ
 ਪੀਤੀ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਕੁਲ ਗੇ
 ਰਿਆ ਦਰ ਫਿਅਮੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸ ਕੇ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿ
ਉ ਬਖਿਓ ਚੀਤਾ ਅੰਤ ਕਾ ਇਸੀ ਗੀਨਹ
ਕੋ ਉਹੁ ਅਖਰ ਜੋ ਹੈ ਗੀਤਾ ਮਨ ਮੂਰਖ
ਅਜਹੁ ਨ ਹਸਾ ਮਧੁਤ ਸਿਖ ਏਹਾ ਚਿਓ
ਨੀਤਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਜਲੁ ਪਰਿਪਰੈ ਜਉਗਾ
ਏ ਪੁਰੁ ਕੇ ਗੀਤਾ ॥ ਜੈ ਤਸੀ ਮਹਲਾ ੫
ਕੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮੰਇਆ ਉਰਧੁ ਏਓ ॥ ਜੈ
ਕਰਮ ਕੀ ਉਲਾਲ ਚਲ ਗਿਤਿ ਹਤਿ ਹਮਾ
ਪਬੰਧਾ ਏਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹੰਓ ॥ ਸਾਮਧੁਨ ਪ੍ਰਗੀਥਿ
ਖੇਰ ਸਕਰਿ ਓਜ ਸੁਹਰ ਕੇ ਬਿਸਰਾਇ ਓ ॥ ॥ ॥ ॥

ਸੰਗ ਸਾਮਾਸੀ ਸੋ ਜਾਨਿ ਓਨਾ ਹਿਨ ਬਨਖੇ
 ਜਨ ਕਉ ਪਾਇ ਓਹ ਰਤਨ ਰਾਮ ਪਟਹੀ
 ਕੇ ਕੀਤ ਰਿਤਾ ਕੇ ਗਿਆਨ ਪਾਇ ਓਹ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਬਿਨ ਬਿਰ
 ਥਾ ਜਨਮ ਗਵਾਇ ਓਹ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕੁ ਸਰੀਰ
 ਹਲਾ ਓਲੰਗ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ॥ ਓਤਨਾ ਹੋਤ ਉਚੇਤਲੇ ਨੂੰ ਸਿਉ ਨਿਮੇ
 ਪੁਨੀ ॥ ਛਿਨ ਛਿਨ ਅਉ ਪਥਿ ਹਾਤ ਹੋ ਛੂਟੇ
 ਪਾਇ ਜਿਉ ਪੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ

१॥ ਓ ਭਾਗਿ ਨਗਾਦ੍ਰਹੀ ਸੁਰਖ ਅਗਿ ਆਨਾ ਧੂ
 ਠੈ ਲਾਲ ਚਿਲ ਗਿਓ ਨਹਿ ਮੁਰਨੁ ਪਛਾਨਾ
 ਅਜਹੁ ਕਛੁ ਬਿਗਾਰਿ ਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪਕੁਗਾ
 ਨਗਵੈ ਰਹੁ ਨਾਨ ਕਤਿ ਹਰ ਜਨ ਤੇ ਨਿ
 ਰਹੈ ਪਦੁ ਪਦੈ। ਓ ਈ ਗਮ ਹਲਾ ਏ ਲਗ
 ਹੁਲੈ ਰੇ ਮਨਾ ਜਗ ਲੇਹੁ ਕਹੁ ਗਾ ਫਲ ਸੇਇ ਆਜੇ
 ਤਨੁ ਓਪਯਿ ਆਸੀ ਗੀ ਹੀ ਸੇ ਕੀ ਸੀਗ ਨ ਹੋਇਆ
 १॥ ਰਹਉ। ਮਾਤੁ ਪਤਾ ਸੁ ਤਬੀ ਪਜਨ ਨਹਿ ਤੁਨਾ
 ਸਿਉ ਕੀਨਾ। ਜੀਉ ਟੂਟਿ ਓ ਨੀ ਬਏ ਹਤੇ

ਭਾਗਿਅਗਾਨਿਮੇਈਨਾ ਜੀਵਤਲਓ ਬਿਉਗ
 ਰੁਰੇਯਗਕਉਤਮਜਾਨਓ ਨਾਨਕਹਰ
 ਗਾਨਗਾਇਲੇਸ ਕੁਸੁਟੁਨਸਮਾਨਓ ੨੨੫
 ਤੇਲੰਗਮਹਲਾ ੧੦ ਰਿਜਸੁਰੇਮਨਾਗਾਇ
 ਲੇਯੋਸੰਗੀਏਰੇਗਾ ਅਉਸਰਬੀਤਿ
 ਓਤਾਤੁਹੈਕਰਿਓਮਾਨਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਓ
 ਸੰ ਪਾਤਿਰਥਪਨਗਾਜਯਿਉਅਤਿਨੇਹਲ
 ਗਇਓ ॥ ਕਲਟੁਸਜਬਗਲਪਰੀਸਕੁ
 ਕਉਓਪਰਾਇਓ ਜਾਨਿਬੂਝੁਰੇਬਦਰੇਤੇ
 ਕਾਜੁਬਗਾਰਿਓ ॥ ਪਪਕਰਤਸੁਕਾਚੇਓ

१॥ ਓ ਸਾਹਿਬੁ ਗਾਵੁਹੀ ਮੁਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ਤੂ
ਠੈ ਲਾਲ ਲਿਖ ਗਿਓ ਨਹੀਂ ਮੁਰਖ ਪਛਾਨਾ
ਅਜਹੂਰ ਛੁਬਿ ਗਾਰਿ ਓ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਕੁ ਗੁ
ਨਗਵੈ। ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿ
ਰਕੇ ਪਦੁ ਪਦੈ। ਓ ਈਗ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਜਗ
ਹੁ ਲੋਕੇ ਮਨਾ ਜਗ ਲੋਕੁ ਹੁਗਾ ਫਲ ਸੇਇ ਆਜੇ
ਤਨੁ ਉਪਯੋਗਿ ਆਸੀਗੀ ਹੀ ਸੇ ਕੀਸੀਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥
१॥ ਰਹਉ। ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਤਬੀ ਪੁਜਨਾਹਿ ਤੁਯਾ
ਸਿਉ ਕੀਨਾ। ਜੀਉ ਟੂਟਿ ਓ ਜੀ ਬਦੇਹ ਤੇ

॥ ਤੁਹਿ ਅਗ ਨਿਮੇ ਈਸਾ ॥ ਜੀਵਤ ਲਓ ਬਿਉਰਾ
 ॥ ਰੁਕੇ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰ
 ॥ ਗੁਨ ਗਾਇਲੇ ਸ ਕੁਸੁਟੁ ਨ ਸ ਮਾਨਉ ॥ ੨੨੪
 ॥ ਤੇਲਿ ਗ ਮਹਲਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ
 ॥ ਲੇ ਤੇ ਸੰਗਿ ਰੇ ਰੇ ॥ ਅਉ ਸਰਬੀ ਤਿ
 ॥ ਓਤਾ ਤੁਹੈ ਕਹਿ ਓਮਾਨ ਲੇ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਉ
 ॥ ਸੰ ਪਾਤਿ ਰਥ ਪਨਗ ॥ ਜਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲ
 ॥ ਗਾਇਉ ॥ ਕਲਟੁ ਸ ਜਬ ਗਲ ਪਰੀਸ ਕੁ
 ॥ ਕਉ ਓਪਰਾਇਉ ॥ ਜਾਨੈ ਬੂਝੈ ਰੇ ਬਦਰੇ ਤੇ
 ॥ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਉ ॥ ਪਪ ਕਰਤ ਸੁ ਕਉ ਓ

ਨਹੀਨਹਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਓਜਿਹਬਿਧਿਗੁ
ਰਉਪਦੇਸਿਆਸੈਸੁਨਰੇਗਾਈਨਨਕ
ਕਹਤਪਕਾਰਕੇਗਹਪਕਸਰਲਈ
।੩।੩।੩।੧। ਤੇਤਸਰੀਮਹਲਾਅਨ
ਰੇਸਾਭਾਗਹੋਬਿਚਾਰਾਗਮਨਾਮਬਿ
ਨੁਮਿਥਿਆਮਾਨਸਗਰੋਇਹਸੰਸਾ
ਰਾ।੧। ਰਹੰਉ। ਸਾਕਓਜੇਗੀਧੋਜਤਹ
ਰੇਪਾਉਓਨਾਹਿਤਿਹਪਾਰਾਸੈਸਾਅ
ਮੀਤਮਨਿਕਟਿਪਛਨੇਰੂਪਰੇਖਤੇਨਾਅ
ਗਾ। ਪਾਵਨੁਨਾਮਜਗਤੇਮੇਹਰਿਕੇਰਬ

ਹੁਨਹਸੀ ਕਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸੁਰ ਨਿਪ॥ ੧੨
ਰਿਓਜਗਬੀਟਰਖਹੁਬਿਰਹੁਤੁਹਾਰਾ॥
॥੧॥ ਹੋਹਰਾ॥ ਜੋਨਿਜਪਕੁਮੇਸੋਰਾ
ਸੁਕਹਿਓਜਗਮਾਹਿ॥ ਜੋਤਿਹਪਕੁ
ਪਿਆਇਹੋਅੰਤਸੁਰਗਕੋਜਾਹਿ॥
ਹੋਰਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਲਦੁਈਏਕਹੈ
ਬਿਬਬਿਬਾਰਕਛੁਨਾਹਿ॥ ਜਲਤੇ
ਉਪਜਤਰੰਗਜਿਉਂਜਲਹੀਬਿਖੈ
ਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਹੋਹਰਾ॥ ਜਬਆਇ
ਸੁਪਕੁਕੋਕੁਪੈਜਨਮਪਗਾਜਗਆਇ

ਨਹੀਨਹਗਰਬੁਨਿਦਾਰਓਜਿਹਬਿਧਿਗੁ
ਰਉਪਦੇਸਿਆਸੇਸੁਨਰੇਕਾਈਨਾਨਨਕ
ਕਹਤਪਕਾਰਕੇਗਹਪਕਸਰਨਈ
।੩।੩।੩।੧। ਤੇਤਸਰੀਮਹਲਾਮਨ
ਰੇਸਾਭਾਗਹੋਬਿਚਾਰਾਗਮਨਮਧਿ
ਨਮਿਥਿਆਮਾਨਸਗਰੇਇਹਸੰਸਾ
ਰਾ।੧। ਰਹੰਉਸਾਕਥਜੇਗੀਖੋਜਤਹ
ਰੇਪਾਇਓਨਾਹਿਤਿਹਪਾਰਾ।ਸੇਸੁਆ
ਮੀਤਮਨਿਕਟਿਪਛਨੇਰੂਪਰਖਤੇਲਿਆ
ਗਾ।ਪਾਵਨੁਨਾਮਜਗਤੇਮੇਹਰਿਕੇਰਬ

ਹੁਨੁਹਸੀ ਕਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸੁਹਾਨਿ ੫੧੨
ਠਿਓ ਜਗਬੀਏਰਖਹੁਬਿਰਦੁਤੁਹਾਗਾ॥
॥੧॥ ਏਹਗਾਜੇਨਿਜਪੁਕੁਮੇਸੇਰਹਾ
ਸੁਕਹਿਓਜਗਮਾਹਿ॥ ਜੇਤਿਹਪੁਕੁ
ਪਿਆਇਹੋਅੰਤਸੁਰਗਕੋਜਾਹਿ॥
ਏਹਗਾਹਰਿਹਰਿਜਲਦੁਈਏਕਹੈ
ਬਿਬਬਿਚਾਰਕਛੁਨਾਹਿ॥ ਜਲਤੇ
ਉਪਜਤਰੰਗਜਿਉਂਜਲਹੀਬਿਖੇ
ਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਏਹਗਾਜਾਬਾਮਾਇ
ਸੁਪਕੁਕੋਕੁਪੰਜਨਮਪਗਾਜਗਆਇ

ਅਬੋਮੇਰਸਾਸੀਫੇਪਤੈਸਕਹੁਕੁਰਤਸ
ਨਾਇਏਹੁਕੁ। ਕੁਥਿਬਾਏਹਗਾ॥੩
ਠਾਠਕੁਯੈਮੈਜੈਰਿਕਾਰਿਬਚਨਕਹਾ
ਸਰਨਿਯਾਇ। ਪੰਥਚਲੇਤਬਜਾ
ਗੋਮੇਜਬਤਮਕਰਹਸਹਾਇ॥੪
ਹਗਾਜੇਜੇਤਮਰੇਕਿਆਨਕੇਲਿਤ
ਉਠਾਧੋਮੇਹੈਸੀਤਾਅੰਤਲਹੈਗੋਮੁ
ਕੁਤਫਲਪਾਟਹਿਗੋਕੁਗਵੀਤਾ॥੫।
ਏਹਗਾਅਰਨਿਸਕਨਕੇਮੁਕੁਪੇਸਟ
ਲਮਰਨੀਹੈਤਾਹਿ। ਤਨਕਥਿਖੇਤਨਕੇ

ਤਜੈ ਪਿਆਸੁ ਪੀਤ ਬਨਾਇ। ਏਹ ਗਾ ੧੩
ਸੁਨਿ ਰੂਪ ਤਯ ਜਗ ਤੇ ਮਦੁ ਖੀਰ ਹਰ
ਹਰਿ ਸੰਤਾ। ਅਤਿ ਲਾਹਿਤ ਹੈ ਮੁਕਤ
ਫਲ ਪਾਵਤਿ ਹੈ ਰੁਗ ਫੰਤਾ। ੧॥ ਏਹ ਗਾ
ਗਮਕ ਥਾ ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਟਲ ਸੁਰਕੇਈ
ਕਾਖ ਤੇਨੇਤਾ। ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਰਖੁ ਬਰ
ਕਰਾ ਸਗਰੀਖੁ ਸੀਸ ਮੇਤਾ। ੨॥ ਏਹ ਗਾ
ਜੋ ਏਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ। ਦੂਖ
ਪਾਪ ਤਿਹਾ ਨਿਰਟ ਨਾ ਆਵੈ। ਬਿਸਨਕ

ਗਤ ਮੀਏ ਹਟਲੇ ਈ ॥ ਮੁਖਿ ਬਿਅਧਿ
ਫੈਸੈ ਨੇਨਕੇ ਈ ॥ ਸੀਮਤ ਸਤਰਾਸਰੰ
ਸੰਪਦਾ ਵਨਾ ॥ ਗਤ ਵਦੀ ਪਿਥ ਮੁਸੁ
ਖਦਾ ਵਨਾ ॥ ਦੁਪਸਾਇ ਕਰਿ ਮਿਥਿ ਥਾਗਾ
ਕੁਲ ਪਰੀਲ ਹੁਲੇ ਹੁਸੁ ਥਾਗਾ ॥ ਪਦੰ ਹਰਾ
ਨੇਤੰ ਗਤੇ ਬਰਨਤਰਸਤੰ ਦੁਤੀਰਤਰੰ
ਗਾ ॥ ਸੀਕ ਗਤ ਪੁਰਨ ਕੀ ਯੋਗੁ ਬਰ
ਕਥਾ ਪਸੰਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪਦੰ ਹਰਾ ॥ ਸਾਧਿ ਮਸਾ
ਪਜਾਨੇ ਨਹੀ ਬਾਦ ਸਬਦ ਬਿਬਾਦ ॥

ਗੀਥ ਸਕ ਲੁਪਤ ਕੀਯੋ ਕੁ ਗਦ ੧੮
ਤੁਕਿ ਪੁਸਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੇਯਾ ਪਾਇ
ਗਹੇਨ ਬਤੇ ਤੁਮਹੇਤ ਬਤੇ ਕੋ ਭੁਆਖ
ਤਰੇਨ ਹੀਆਨੀਯੋ ॥ ਗਾਗਰੀ ਮਪੁਗਨ
ਕੁਗਨਾ ਅਨੇਕ ਕਹੈ ਮਤਏ ਕਨ ਮਾਨੀਯੋ
ਅੰਮਿਤ ਸਸਤ ਬੇਦ ਸਬੇ ਬਹੁ ਕੇਦ ਕਹੈ
ਹਮਏ ਕਨ ਜਾਨੀਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨਕਿ
ਪਾਤੁ ਮਹੀ ਕਹਿ ਮੇਨੁ ਕਹਿਯੋ ॥ ਸਬ ਤੇਹੀ
ਬਖਾਨੀਯੋ ॥ ੩ ॥ ਏਹ ਗਾ ਸਗਲ ਦੁਆ

ਰਮਭੰਡੂਰਿ ਮੇ ਗਹਿਯੋ ਤੁਹਾਰੇ ਦੁਆ
 ਗਾ ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀਲਕ ਅਸੁਗੋਬਿ
 ਦਦਾਸ ਤੁਹਾਗਾ॥ ੧॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ
 ਕੁ ਬੀਰਸਾਧੁ ਕੁ ਉਪਲਨੇ ਜਾਈਐ
 ਸਾਖਿਨ ਲੀਯੋ ਕੁਇ॥ ਪਾਠੈ ਪਉਨਦੇ
 ਜੀਅ ਮਾਗੇ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ॥ ੨॥
 ੧॥ ਓ ਗਾਮਗਾਮ ਸੀਟਹੁ
 ੧॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਪਨੈ ਪਨੈ ਪਨੈ ਪਨੈ ਪਨੈ ਰਾਮ ਰਾਮ

ਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮ
ਹਾਮਾ ॥ ਸਧੈ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗੁ। ਭਾ
ਵੈ ਭਯੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੰਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿ
ਸੋ ਕੁਗਉੜੀ ॥ ਗਉੜੀ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ ਸਮਕ
ਉ ਜਾਨੈ ਅਉਗੁਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ
ਸੋ ਗਤੇ ਹਰੇ ਅਤੀਤਾਉ ਨਿਜਾ ਗਤਿ ਪਦੁ
ਨਾ ॥ ਉਸਤਾਤਿ ਨਿਦਾਵੈ ਉਤਿ ਮਾਗੈ ਖੈ ਜੈ ਪ
ਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਜਨਨ ਕਇਹੁ ਬੇਲੁ ਕਠਨੁ
ਭੈ ਨਿਨਹੁ ਗੁਰੁ ਮਾਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮ
ਹਾਮਾ ॥ ਸਧੈ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ਇਉ ਬਿ
ਭਯੋ ਇਉ ਭਿਅਸਥਿ ਗੁਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਨ

ਧਿ ਓਨ ਜਾਣੀ॥ ਰਹੰਓ॥ ਕਮ ਕੰਧ ਮੰ ਹਬ
ਸਪਾਨੀ ਹਰਮੁ ਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ॥ ਧੂਠਾਤਨੁ
ਸਾਚਾ ਰੁਤ ਮਨਿ ਓ ਜੇਓ ਸੁਪਨੈ ਧੰਨੁ॥
ਜੇਈ ਮੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨੁ ਮੇ ਜੇਓ ਬਾਦ
ਰਿਤੀ ਧੂਠਾਈ॥ ਜਨਨ ਜਗ ਜਾਨਿ ਓ
ਮਿਧਿ ਆਰਹਿ ਓ ਰਮ ਸਰਨੁ॥ १॥ ਗਓ
ਵੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ਧਾਨੀ ਕਉ ਰਤਿ ਜਸੁ ਮ
ਨਨ ਹੀ ਆਵੈ॥ ਆਰਿ ਨੁ ਮਿਸਰਨੁ ਰਹੈ ਮਾ
ਇ ਅਮੈ ਕਰੁ ਕੈ ਸੇਗਨ ਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਤਮੀ ਤਮਾਇ ਆਮ ਮਤਾ ਮਿਓ ਇਹ ਬਿ
ਧਿ ਅਧ ਬੰਧਾਵੈ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾਜਿ ਓ ਧੂਠਾ
ਇਹ ਜਗਾਵੈ ਧਿਤਾਸ ਓ ਧਿਤਾਵੈ॥ ੧॥

ਕਗਤਿ ਮਕਤਿ ਸਾ ਰਨੁ ਸਮਾਮਿ
ਕ੍ਰਿਤਾਨਿ ਬਿਸਰਾਏ। ਅਨਾਨੁ ਰਨੁ
ਮੈ ਕੇ ਉਕਨੁ ਰਾਮ ਰਿਪਾਏ।

ਰਮੁ ਉਤ੍ਰਾਉ ਮੇ ਗਹਿ ਯੇ ਤੁ ਹਰੇ ਦੁਆ
 ਗਾ ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀਲਕੁ ਅਸੁ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਇ
 ਕੁ ਬੀਰਸਾਧੁ ਕੁ ਉਪਲਨੇ ਜਾਇ ਮੇ
 ਸਾਖਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੁਇ ॥ ਪਾਠੈ ਪੰਥਿ ਨ ਦੇ
 ਜੀਅ ਮਾਗੇ ਹੋਇ ਸੁਹਇ ॥ ੨ ॥
 ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਸੀਟਹੁ
 ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਪਨੈ ਪਨੈ ਪਨੈ ਪਨੈ ਪਨੈ ਪਨੈ ਰਾਮ ਰਾਮ

੧ ॥ ਐਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗਨਉਤੀਮ
ਹਮਾ ॥ ਸਧੈ ਮਨੁ ਮਾਨਤਿ ਮਾਗਉ ॥
ਮੁਖੈ ਬਸੀ ਗਤਿ ਦੁਹਜਨ ਕੰਤਾ ਤੇ ਮਹਿਨਿ
ਸਿਰਾਗਉ ॥ ਗਉ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇ ਨੈਸ ਮਰ
ਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਮਉਗੁਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ
ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ॥ ਅਤੀਤਾਉ ਨਿਜਾ ਗਿਤੁ ਪਦੁ
ਨਾ ॥ ਉਸਤਾਤਿ ਨਿਦਾ ਦੇਉ ॥ ਤਿਆਗੈ ਖੈ ਜੈ ਪ
ਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਜਨਸਨਮ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਮਰਨੁ
ਹੈ ॥ ਨਿਨਹੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉਤੀਮ
ਹਲਾ ॥ ਸਧੈ ਰਚਨਾ ਗਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਉਂ ਬਿ
ਨਾਏ ॥ ਇਉਂ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ॥ ਅਚਰਜੁ ਨ

ਧਿਓਨਜਾਣੀ॥ ਰਹੰਓ॥ ਕਮਕੈਧਮੰਹਬ
ਸਪਾਨੀਹਰਮੂਹਤਿਬਿਸਰਾਈ॥ ਧੁੰਠਾਤਨ
ਸਾਚਾਕਾਰਮਾਨਿਓਜੇਓਸੁਪਨੈਕੈਨਾਈ॥
ਜੇਦੀਮੈਸੋਸਗਲੁਬਿਨੁਸੋਜਿਓਬਾਦ
ਰਿਹੀਛਾਈ॥ ਜਨਨਜਨਗੁਜਾਨਿਓ
ਮਿਧਿਆਰਹਿਓਹਮਸਰਨਾਈ॥ ਗਓ
ਦੀਮਹਲਾਦੀਪਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸਮ
ਨਨਹੀਆਵੈ॥ ਆਹਿਨੁਮਿਮਗਨੁਹਰੈਮਾ
ਇਆਮੈਕਰੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਰਹਾਓ
ਪੁਤਮੀਤਮੈਇਆਮਮਤਮਿਓਇਹਬਿ
ਧਿਅਧਬੰਧਾਵੈਮਿਗਤਿਸਨਾਜਿਓਧੁੰਠਾ
ਇਹਜਗਦੇਖਿਤਾਸਉਓਧਾਵੈਦੁਆ॥

ਕਗਤਿ ਮਕਤਿ ਮਕਤਿ ਰਨੁ ਸਮਾਮਿ ਮੁ
ਜੈ ਤਾਰਿ ਬਿਸਰਾਏ। ਜਲਸਨ ਰਨੁ
ਮੈ ਏਕੁ ਜਨਗਮ ਰਿਪਾਏ।

2722- (59)

279.

ਮੀਰਜਾਦੁ

ਮੀਰਜਾਦੁ

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ

ਮਰਮਰਮਰਮਰਮਰਮਰ

ਮਰਮ